

суді доказами свідомої несплати податків враховуються: підробка фінансових документів, відмова пред'явлення їх, заняття трудовою або підприємницькою діяльністю за підробленими документами або від імені підставних осіб, наявність значних сум, походження яких не підтверджено документами, а також якщо в податковій декларації не вказано джерело доходу. Діє принцип: платник податку на вимогу податкових органів повинен документально підтвердити законне надходження всіх коштів, які він має і мав у минулому. Якщо СВД має намір удатися до примусового відчуження частини власності платника податку для погашення боргованості з податків, платник має отримати письмове повідомлення не пізніше, ніж за 30 днів (раніше цей строк становив 10 днів).

Щодо кримінальної відповідальності Податковий укладачів несообщаемого дохід: кримінальна відповідальність і штрафи (тюремне ув'язнення терміном до 18 років) **Кримінальні злочини** 1) IRC § 7201: Ухилення від сплати податків (умисне ухилення від податку) *Felony*: до 5 років в'язниці *Образотворче*: \$ 100.000 (індивідуальний), \$ 500,000 (корпорації); 2) IRC § 7206: Шахрайські податкової декларації (підготовка) *Felony*: до 3 років у в'язниці *Образотворче*: \$ 100.000 (індивідуальний), \$ 500,000 (корпорації); 3) Додаткові злочинів: IRC § 7212: захід (Погіршення збору податків) 18 USC 371 - Змова перешкоджати збору податків (За окрему плату протидії). **Misdemeanors**; 4) IRC § 7203: Неподання податкової декларації (Облік, подання інформації) *Мисдиминор*: до 1 року у в'язниці *Образотворче*: \$ 25,000 (індивідуальний), \$ 100.000 (корпорації); 5) IRC § 7210: недотримання Закликає (Свідоцтво, виробництва книг і звітів) *Мисдиминор*: до 1 року у в'язниці *Образотворче*: \$ 1.000.

УДК 343.543

Ларченко М.О.,

к.ю.н., доцент,

Ніжинський державний університет
імені Миколи Гоголя, м. Ніжин

КРИМНОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ СІМ'Ї, УЗАЛЕЖНЕНОЇ ВІД АЛКОГОЛЮ

Ряд дослідників, аналізуючи причини і умови скоєння неповнолітніми злочинів, називають передусім ті, що пов'язані з негативними умовами морального формування особистості в сім'ї. Зокрема: нездорова ситуація в деяких сім'ях; пияцтво батьків, які іноді привчають до алкоголю своїх дітей: сварки і скандали; вплив батьків та інших родичів. Негативний вплив на формування особистості неповнолітнього, на думку дослідників, справляє відсутність одного чи обох батьків, що зазвичай ускладнює можливість контролю за поведінкою підлітка, сприяє бездоглядності, створює певні психологічні труднощі. В сім'ях, де існує проблема алкогольної залежності, дитині, щоб вижити в цих умовах, потрібно напрацювати необхідні установки і форми поведінки. Оскільки така сім'я є дисфункційною, сформовані у дитини установки і форми поведінки будуть дезадаптивними. Психопатії, алкогольні порушення, граничні психічні розлади, відхилення

в особистісному розвитку та девіантна поведінка (від деліквентної до кримінальної) – ось список наслідків соціальної ситуації розвитку дитини в сім'ї, узалежненій від алкоголю. Природно, що частина цих наслідків може бути зумовлена впливом генетичних факторів, а частина – системою виховання в сім'ї. Специфічність виховання дітей в алкогольній сім'ї визначається її дисфункційністю. Причиною дисфункційності є те, що все життя обертається навколо алкоголю: батько залежний від нього (психічно або вже й фізично), а мати залежна від алкоголізму батька. Соціальна ситуація розвитку дитини в такій сім'ї, звичайно, виступає як похідна від поведінки і настрою батьків, від їх проблем. Атмосфера в сім'ї характеризується хаосом, непередбаченістю. Постійності немає ні в чому: ні в поведінці батьків, ні в межах дозволеного, ні в турботі про дитину (як в побутовому аспекті, так і в психологічному: увазі, емоційній близькості), ні в реакції батьків на поведінку дітей. У цьому зв'язку, вартою уваги є типологія дітей, що в процесі формування своєї особистості відчули вплив сім'ї, залежної від алкоголю, яку наводять у своєму дослідженні Максимова Н.Ю., Мілютіна К.Л. Перелічені деформації суттєво впливають на подальшу долю сформованої таким чином особистості. Перш за все, досить часто ідеться про відсутність прикладу нормальних статево-льових відносин і, як наслідок, неможливість побудувати власні конструктивні стосунки з протилежною статтю. Це, у свою чергу, призводить до невдоволення життям, підозрілості, ревнощів та побутових конфліктів, що нерідко переростають у бійки та супроводжуються кримінально караними діями. Досить часто особи, виховані в залежній від алкоголю сім'ї, теж починають зловживати алкоголем, перейнявши негативний приклад. У такий спосіб вони отримують можливість зняти напруження та тривожність, які постійно їх супроводжують. Утворюється своєрідне коло, яке важко розірвати. У монографії Старовича З. наводяться дані, згідно з якими, агресивна і злочинна поведінка батьків-алкоголіків в 50-80% випадків переходить і до їх дітей. Причому, зв'язок між алкоголем і злочинністю може бути обумовлений наступними механізмами: 1) алкоголь знімає гальмівний вплив кори головного мозку на злочинну та девіантну поведінку; 2) під дією алкоголю відбуваються зміни в нейро-медіаторній системі, які сприяють розвитку агресивної поведінки; 3) хронічний алкоголізм призводить до дисфункції кори головного мозку, що сприяє патології поведінки; 4) агресивності сприяє те, що алкоголь провокує розлади сну. В сучасній Україні споживання алкоголю населенням досягло критичної межі. Останнім часом в засобах масової інформації поряд з рекламою алкогольних продуктів почали з'являтися передачі, що висвітлюють справжню ситуацію в яку потрапило узалежене від алкоголю українське суспільство. Але існує ще досить багато міфів про алкоголь, які зовсім нелегко подолати. Зокрема, міф про так зване культурне вживання алкоголю. На кого розраховані подібні заклики, на кшталт, «пийте культурно», «якщо свято – то можна випити чарку», «зустрів старого друга – як же тут не випити» і т.д.? Звісно, вони не можуть стосуватися осіб, залежних від алкоголю (психічно або фізично), бо ці особи можуть або пити багато, або не пити взагалі. Ті ж особи, що вживають алкоголь «культурно», так само і будуть продовжувати його вживати, якщо не набудуть врешті-решт залежності. Відповідь полягає в тому, що ці заклики розраховані на неповнолітніх осіб та молодь, які лише почали свій алкогольний шлях або ще й не пробували пити. Саме ці особи потенційні постійні

клієнти виробників і продавців алкоголю. І при цьому абсолютно не важливо, з чого вони будуть починати, з слабоалкогольних напоїв, з пива, з вина – головне, щоб почали. А потім, звичка виникне сама собою і масова культура поглине нового потенційного алкоголіка. З кожним поколінням проблема стає більш серйозною, бо до інших проблем узалежненої від алкоголю сім'ї додається неможливість мати дітей і існуючі у зв'язку з цим постійні сімейні конфлікти, розлучення та інші негативні наслідки. Таким чином, ще в 90-ті роки ХХ ст. більшість вітчизняних кримінологів вважали, що вживання алкоголю не може бути причиною злочину, крім випадку, коли йдеться про особу алкоголіка, який зазнає особистісних змін у зв'язку з психічною хворобою, якою є алкоголізм. На сьогоднішньому етапі розвитку нашого суспільства необхідно переглянути зазначені позиції, бо зараз саме вживання алкоголю населенням, причому, йдеться про будь-які напої (пиво, вино – особливо), є безпосередньою глибинною причиною великого числа злочинів, що відносяться кримінологами до групи сімейно-побутових, насильницьких та інших, у зв'язку з тим, що, як мінімум, психологічна залежність від алкоголю передається молодому поколінню у спадок від батьків.

УДК 348.98

Левицька Л.В.,

к.ю.н., доцент

головний консультант Інституту законодавства
Верховної Ради України, м. Київ

ЕФЕКТИВНІСТЬ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ : ПИТАННЯ ЗАКОНОТВОРЧОСТІ

Необхідність дослідження проблем, пов'язаних із здійсненням державної політики забезпечення законності і правопорядку в країні, охорони прав і свобод людини і громадянина, закріплених Конституцією України зумовлено підвищенням ролі права в процесі соціального регулювання.

З огляду на те, що кримінальний закон завжди продукується реальними потребами суспільства в кримінально-правовій забороні і більш-менш адекватно відображає їх у нормах закону (є соціально обумовленим), зміни соціально-політичних, економічних умовах життя суспільства і держави зумовлюють необхідність подальшого реформування кримінального законодавства України у напрямку демократизації, гуманізації, посилення захисту прав і свобод людини відповідно до вимог міжнародних правових актів і зобов'язань держави перед європейським та світовим співтовариством.

Ефективне застосування закону значною мірою залежить від точності наведених у ньому положень та формулювань, чіткості термінів та понять. Особливо, коли йдеться про використання норм кодексів, які є основними та визначальними у регулюванні правовідносин певної галузі, якими, зокрема, є Кримінальний кодекс. Саме тому, до пріоритетних завдань законодавчої діяльності Верховної Ради України шостого скликання належать питання вироблення єдиного підходу зако-